

290.**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 6 czerwca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za scalenie gruntów i znoszenie służebności oraz za odrisy dowodów pomiarowych.

Na podstawie art. 15 ust. (2) i art. 17 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 40, poz. 364) zarządza się co następuje:

Rozdział I.**Wysokość i zasady wymiaru.****Oddział 1.****Scalenie gruntów.**

§ 1. (1) Za wykonanie scalenia gruntów pobiera się następujące opłaty w stosunku do 1 ha gruntów:

1) na obszarze województw kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego, zachodniej części województwa białostockiego (powiaty: augustowski, łomżyński, ostrołęcki, ostrowski, suwalski, szczuczynski i wysokomazowiecki), południowej części województwa wołyńskiego (powiaty: dubieński, horochowski, krzemieniecki, rówieński, włodzimierski, zdołbunowski oraz część powiatu łuckiego, położona na północy od linii kolejowej Kowel — Równe) — z pomiarem starego stanu posiadania 23 zł, bez tego pomiaru — 17 zł;

2) na obszarze województwa nowogródzkiego, poleskiego, wschodniej części województwa białostockiego (powiaty: białostocki, bielski, grodzieński, sokólski i wołkowyski), południowo - zachodniej części województwa wileńskiego (powiaty: mołodecki, oszmiański, święciański i wileńsko-trocki), północnej części województwa wołyńskiego (powiaty: kowelski, kostopolski, lubomelski, sarnieński oraz część powiatu łuckiego, położona na północ od linii kolejowej Kowel — Równe) — z pomiarem starego stanu posiadania 20 zł, bez tego pomiaru — 15 zł;

3) na obszarze północno - wschodniej części województwa wileńskiego (powiaty: brasławski, dziśnieński, postawski i wilejski) — z pomiarem starego stanu posiadania 18 zł, bez tego pomiaru — 13 zł;

4) na obszarze województwa krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego — z pomiarem starego stanu posiadania 35 zł, bez tego pomiaru — 22 zł;

5) na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego — z pomiarem starego stanu posiadania 40 zł, bez tego pomiaru — 25 zł.

(2) Dla gruntów, które w związku ze scaleniem będą objęte pomiarami, lecz same nie będą scalane, dla gruntów, które już poprzednio były objęte postępowaniem scaleniowym na innym obszarze scalenia, jako grunty t. zw. „różniczan”, i zostały z tego tytułu obciążone opłatami oraz dla gruntów, niezdatnych do uprawy polowej, o ile stanowią one więcej niż 15% łącznego obszaru gruntów, posiadanych przez uczestników scalenia, ustala się zamiast stawek, określonych w ust. (1), stawki następujące:

1) na obszarze, wymienionym w ust. (1) pkt. 1) i 2) — z pomiarem starego stanu posiadania 8 zł, bez tego pomiaru — 6 zł;

2) na obszarze, wymienionym w ust. (1) pkt. 3) — z pomiarem starego stanu posiadania 6 zł, bez tego pomiaru — 4 zł;

3) na obszarze, wymienionym w ust. (1) pkt. 4) — z pomiarem starego stanu posiadania 14 zł, bez tego pomiaru — 9 zł;

4) na obszarze, wymienionym w ust. (1) pkt. 5) — z pomiarem starego stanu posiadania 16 zł, bez tego pomiaru — 11 zł.

§ 2. Opłaty, określone w § 1, obejmują wykonanie w związku ze scaleniem ekspertyz i projektów meljoracyjnych i hydrotechnicznych wraz z kierownictwem i dozorem technicznym przy wykonywaniu robót.

§ 3. (1) Opłaty, określone w § 1, nie obejmują należności, które uczestnicy scalenia obowiązani są

uiścić tytułem zwrotu wydatków specjalnych, a w szczególności:

1) kosztów zastępczego wykonania świadczeń w naturze (art. 13 ust. (3) ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) i art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzeniu meljoracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 320), w brzmieniu rozporządzenia z 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 620);

2) kosztów zamknięcia regulacji hipotecznej (art. 46 ust. (4) ustawy o scalaniu gruntów);

3) kosztów dostarczenia dokumentów (§ 26 rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1928 r. w sprawie wykonywania ustawy o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 763);

4) kosztów materiałów, niezbędnych do wykonania robót meljoracyjnych, a niedostarczonych przez zainteresowanych.

(2) Należności z tytułów, wymienionych w ust. (1), ustala się w wysokości faktycznie poniesionych wydatków.

§ 4. (1) Opłaty i należności za wykonanie scalenia gruntów ponoszą posiadacze gruntów, objętych obszarem scalenia, a jeżeli grunty te stanowią własność Skarbu Państwa, instytucji prawa publicznego lub innej osoby prawnej — władza lub organ, pod których zarządem dany grunt się znajduje.

(2) W przypadku współwłasności lub współposiadania gruntów scalanych (art. 20 ust. (4) ustawy o scalaniu gruntów) za całość opłat i należności, wymierzonych na dane gospodarstwo, odpowiada współwłaściciel lub współposiadacz, reprezentujący pozostałych w postępowaniu scaleniowym, bądź też którykolwiek z pozostałych współwłaścicieli lub współposiadaczy.

(3) Opłaty za wykonanie scalenia wymierza się w stosunku do obszaru gruntów, posiadanych przed scaleniem.

(4) Należności, wymienione w § 3, pobiera się od tych uczestników scalenia, którzy obowiązani byli do czynności, zastępczo za nich wykonanych. Koszty dostarczenia dokumentów pobiera się od zainteresowanych uczestników scalenia w równych częściach, koszty zaś materiałów przy wykonywaniu robót meljoracyjnych — w stosunku do obszaru gruntów posiadanych przed scaleniem.

(5) Jeżeli do obszaru scalenia wchodzi wspólnota (art. 7 ust. (1) pkt. b) ustawy o scalaniu gruntów), to przypadające na nie opłaty i należności dzieli się proporcjonalnie do udziałów poszczególnych uczestników we wspólnocie i dolicza się do sumy opłat i należności, przypadających na grunty, będące w indywidualnym posiadaniu tych uczestników. Jeżeli udziały we wspólnocie nie są określone, to przypadające na nie opłaty i należności dzieli się proporcjonalnie do obszaru tych gruntów każdego z uczestników scalenia, których posiadanie stanowi tytuł do korzystania ze wspólnoty.

§ 5. Gruntów, znajdujących się pod drogami publicznymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicz-

nych (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), nie wlicza się do obszaru gruntów, przyjmowanego za podstawę wymiaru opłat.

§ 6. (1) Opłaty za wykonanie scalenia gruntów wymierza się nie wcześniej, niż po ustaleniu stanu posiadania gruntów przed scaleniem (art. 31 ustawy o scalaniu gruntów), najpóźniej zaś w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia zamknięcia postępowania scaleniowego (art. 36 pkt. f) ustawy o scalaniu gruntów).

(2) Należności, wymienione w § 3, wymierza się po dokonaniu wydatków, przyczem wymiar może nastąpić w każdym czasie w toku postępowania scaleniowego lub po jego zakończeniu, bądź osobną decyzją, bądź też łącznie z wymiarem opłat za wykonanie scalenia.

§ 7. W toku postępowania scaleniowego, a przed dokonaniem wymiaru opłat, mogą być wymierzone zaliczki na poczet opłat. Suma wymierzonych zaliczek nie może przekraczać 60% sumy opłat, jakie według przybliżonych obliczeń przypadają na danego uczestnika scalenia przy ostatecznym wymiarze opłat; przed ustaleniem starego stanu posiadania przybliżonych obliczeń dokonywane jest na podstawie powizorycznej listy uczestników scalenia (art. 16 ustawy o scalaniu gruntów) lub na podstawie danych, zebranych przez mierniczego w myśl art. 28 ust. (1) pkt. h) ustawy o scalaniu gruntów).

§ 8. (1) W toku postępowania scaleniowego, a przed dokonaniem wymiaru opłat, mogą być wpłacane na poczet opłat zaliczki dobrowolne. Właściwa władza (§ 25 ust. (4)) może odmówić przyjęcia zaliczki ze względu na zbyt niską sumę zaliczki w stosunku do wysokości przewidywanych opłat. Zaliczki mogą być wpłacane przez uczestników scalenia indywidualnie lub grupami, jak również mogą być wpłacane na rachunek uczestników scalenia przez związki komunalne, instytucje kredytowe i t. p. Wpłacający zaliczki winni określić, w jaki sposób wpłacone sumy należy zaliczyć na rachunek poszczególnych uczestników scalenia; w braku takiego określenia wpłacone sumy zalicza się na rachunek wszystkich uczestników scalenia w stosunku do obszaru gruntów, objętych obszarem scalenia.

(2) Jeżeli przy wymiarze opłat okaże się, że wpłacone zaliczki dobrowolne przekraczają należną sumę, nadpłacone sumy zalicza się na poczet nieuiszczonych należności, wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, a w braku takich należności zwraca się poszczególnym uczestnikom scalenia.

§ 9. W razie zaniechania rozpoczętego scalenia wskutek uchwały, powziętej przez uczestników scalenia (art. 39 ustawy o scalaniu gruntów), sumy wpłacone z tytułu wymierzonych opłat i należności lub na poczet tych opłat i należności (§ 7 i 8) przez tych uczestników scalenia, którzy powzięli uchwałę, zalicza się na poczet należnych od nich rzeczywistych kosztów, spowodowanych rozpoczęciem postępowaniem, które ustala właściwy urząd (§ 25 ust. (1)); pozostałym uczestnikom scalenia zwraca się wpłacone sumy.

Oddział 2.

Zniesienie służebności.

§ 10. Za zniesienie służebności w postępowaniu przymusowym pobiera się następujące opłaty:

1) na obszarze, na którym obowiązuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkim, warszawskim i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74) — 12 zł od 1 ha gruntów wydzielonych;

2) na obszarze, na którym obowiązuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności w województwie wołyńskim, poleskim, nowogródzkim, wileńskim i we wschodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 75)—8 zł od 1 ha gruntów wydzielonych.

§ 11. (1) Opłaty w wysokości, określonej w § 10, pobiera się niezależnie od tego, czy wynagrodzenie za służebności wydzielone indywidualnie dla poszczególnych gospodarstw, czy też na wspólną własność; za dokonanie podziału wynagrodzenia, wydzielonego na wspólną własność, po zakończeniu prac technicznych, związanych z opracowaniem projektu przymusowego zniesienia służebności, osobnych opłat nie wymierza się.

(2) Przy wyznaczaniu wynagrodzenia za zniesienie służebności w idealnej części wartości gruntów dziedziny służebnej oraz przy wyznaczaniu wynagrodzenia w gotówce opłat się nie pobiera.

§ 12. Za przymusowy podział gruntów wspólnie użytkowanych (art. 45 i 49 rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności — Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74 i 75) pobiera się opłaty w wysokości, określonej w § 10, od 1 ha podzielonych gruntów; jeżeli przymusowego podziału dokonywa się w toku zniesienia służebności, opłaty wymierza się w stosunku do łącznego obszaru gruntów, wydzielonych za służebności, oraz gruntów poprzednio wspólnie użytkowanych.

§ 13. Za sporządzenie z urzędu dokumentów pomiarowych w postępowaniu umownym (art. 46 pkt. a) i art. 51 pkt. a) rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności — Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74 i 75) pobiera się opłaty w wysokości faktycznie poniesionych wydatków.

§ 14. Niezależnie od opłat, przewidzianych w § 10, 12 i 13, pobiera się należności z tytułu zastępczego wykonania świadczeń w naturze (art. 53 ust. (3) i (4) oraz art. 58 ust. (3) i (4) rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności—Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74 i 75). Należności te ustala się w wysokości faktycznie poniesionych wydatków.

§ 15. (1) Opłaty za zniesienie służebności w postępowaniu przymusowym obciążają dziedziny władnącą i służebną po połowie.

(2) Jeżeli w postępowaniu uczestniczy, jako właściciel dziedziny służebnej, Skarb Państwa, insty-

tucja prawa publicznego lub inna osoba prawna, opłaty i należności ponosi władza lub organ, pod których zarządem znajdują się grunty, objęte postępowaniem.

(3) Poszczególnych właścicieli (posiadaczy) nieruchomości, wchodzących w skład dziedziny władzącej, obciąża się opłatami w stosunku do obszaru gruntów, wydzielonych za służebności, a jeżeli wynagrodzenie wydzielono na wspólną własność — w stosunku do obszaru gruntów, których posiadanie stanowiło tytuł do wykonywania służebności.

(4) Władza, wymierzająca opłaty, może dokonać podziału opłat i należności pomiędzy właścicieli kilku nieruchomości, wchodzących w skład dziedziny służebnej w stosunku do obszaru posiadanych przez nich gruntów.

(5) Należności z tytułu zastępczego wykonania świadczeń pobiera się od tych właścicieli nieruchomości, wchodzących w skład dziedziny służebnej i władzącej, którzy obowiązani byli do czynności, zastępczo za nich wykonanych.

(6) Opłaty za przymusowy podział gruntów wspólnie użytkowanych (§ 12) wymierza się przy odpowiednim zastosowaniu przepisów ust. (1)—(5).

§ 16. Opłaty za sporządzenie z urzędu dokumentów pomiarowych w postępowaniu umownym (§ 13) ponosi strona, obowiązana do poniesienia kosztów w myśl warunków umowy, w braku zaś takiego warunku — obie strony po połowie. Postanowienia § 15 ust. (3) i (4) stosuje się odpowiednio.

§ 17. Opłaty w postępowaniu przymusowym wymierza się po uprawomocnieniu się orzeczenia I instancji, zatwierdzającego projekt zniesienia służebności lub po wydaniu takiego orzeczenia przez władzę II instancji. Opłaty za sporządzenie z urzędu dowodów pomiarowych przy znoszeniu służebności w postępowaniu umownym wymierza się po dokonaniu wydatków. Należności z tytułu zastępczego wykonania świadczeń w naturze wymierza się po dokonaniu wydatków, osobną decyzją lub łącznie z opłatami.

§ 18. Jeżeli w toku postępowania przymusowego strony zawrą umowę, to opłaty pobiera się w stosunku do ilości prac wykonanych w toku postępowania przymusowego, licząc od przystąpienia do opracowania projektu. Przybliżony stosunek prac wykonanych do ogółu prac, związanych z opracowaniem i wykonaniem projektu, ustala władza, wymierzająca opłaty.

Rozdział II. Terminy płatności.

§ 19. Opłaty za wykonanie scalenia gruntów oraz opłaty za zniesienie służebności rozkłada się najwyżej na pięć rat rocznych. Ilość rat ustala się zależnie od wysokości sumy opłat, tak, aby raty roczne wynosiły co najmniej po 15 zł.

§ 20. (1) Termin płatności pierwszej raty opłat, wymienionych w § 19, ustala się na dzień 1 października lub 1 marca w tem półroczu kalendarzowym, w którym wydano decyzję o wymiarze opłat (§ 25 ust. (1)), a jeżeli ustalony w ten sposób termin płat-

ności przypadłby wcześniej niż w 2 miesiące po wydaniu tej decyzji, to termin płatności pierwszej raty ustala się na dzień 1 marca lub 1 października w następnym półroczu kalendarzowym.

(2) Dla uczestników scalenia, którzy przenoszą w związku ze scaleniem zabudowania, termin płatności pierwszej raty można odroczyć na jeden rok, licząc od terminu, określonego w myśl ust. (1).

§ 21. Należności z tytułu wydatków specjalnych (§ 3 i 14), o ile nie są wymierzone łącznie z opłatami, pobiera się według zasad § 19; terminy płatności można wyznaczać w dowolnych terminach kalendarzowych, przypadających jednak nie wcześniej, niż w miesiąc po wydaniu decyzji o wymiarze tych należności. Przepis § 20 ust. (2) stosuje się odpowiednio.

§ 22. W razie trudności płatniczych, wynikłych wskutek nieurodzaju, klęsk żywiołowych, śmierci albo ciężkiej choroby płatnika lub członka jego rodziny, można termin płatności odroczyć, nie więcej jednak niż na dwa lata. Sumy, których termin płatności został odroczone, mogą być bądź w całości pobrane w późniejszym terminie, bądź też rozłożone na raty, płatne w okresie odroczenia.

§ 23. Od opłat i należności, rozłożonych na raty, w myśl § 19 i 21, oraz odroczonej w myśl § 22, nie pobiera się odsetek.

Rozdział III. Zwalnianie od opłat.

§ 24. (1) Zwolnienie od opłat i należności można stosować:

1) gdy płatnik z powodu stałej niezamożności nie jest w stanie uiścić należnych opłat i należności;

2) w razie zaniechania scalenia (§ 9), jeżeli uchwała, powzięta przez uczestników scalenia co do zaniechania postępowania, była uzasadniona ich istotnym interesem gospodarczym;

3) gdy łączna suma opłat lub należności, przypadających na płatnika, nie przekracza 10 zł;

4) gdy należność powstała z tytułu wydatków na materiały przy wykonywaniu robót meljoracyjnych (§ 3 ust. (1) pkt. 4);

5) w przypadkach, uzasadnionych potrzebą wzmożenia akcji scaleniowej na pewnych obszarach.

(2) Wolni są od opłat i należności uczestnicy scalenia, których gospodarstwa wskutek przecięcia granicą wschodnią Państwa stały się karłowate (art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o naprawie ustroju rolnego gospodarstw, przeciętych granicą wschodnią Państwa — Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 337).

(3) Zwalnia się od opłat za zniesienie służebności w postępowaniu przymusowym właścicieli (posiadaczy) tych gospodarstw, wchodzących w skład dziedziny władzącej lub dziedziny służebnej, których obszar nie przekracza 15 ha.

Rozdział IV.

Właściwość władz i tryb postępowania.

§ 25. (1) Decyzje co do wymiaru i ustalenia terminów płatności opłat i należności oraz zaliczek (§ 7) wydaje starosta.

(2) Odroczenie terminów płatności opłat i należności (§ 22) następuje na mocy decyzji wojewody, powziętej na skutek podania płatnika lub osoby interesowanej; podanie należy wnieść do właściwego starosty. Wojewoda może przekazywać starostom decydowanie w sprawach powyższych.

(3) Decyzje w sprawie zwolnienia od opłat i należności (§ 24 ust. (1)) wydaje na wniosek wojewody Minister Rolnictwa i Reform Rolnych. Zwolnienie na zasadzie § 24 ust. (1) pkt. 2), 3), 4) i 5) może nastąpić z urzędu w każdym czasie; zwolnienie na zasadzie § 24 ust. (1) pkt. 1) nastąpić może na skutek podania płatnika, złożonego wojewodzie. Do wydawania decyzji na podstawie § 24 ust. (1) pkt. 3) i 4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może upoważniać wojewodów, którzy orzekają ostatecznie.

(4) Przyjmowanie zaliczek dobrowolnych (§ 8) należy do wojewody.

§ 26. Wszelkie doręczenia w sprawach, unormowanych § 1 — 25 rozporządzenia niniejszego, dokonywane będą przy odpowiednim zastosowaniu postanowień art. 51 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) oraz art. 9 rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 74 i poz. 75).

Rozdział V.

Opłaty za odrisy dowodów pomiarowych.

§ 27. (1) Za sporządzone na żądanie osób interesowanych odrisy lub częściowe wyciągi z planów i szkiców pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego, pobiera się następujące opłaty:

1) jeżeli obszar objęty odrysem nie przekracza 100 ha — opłatę zasadniczą 10 zł, a nadto po 1 zł 50 gr za każde rozpoczęte 10 ha obszaru, objętego odrysem;

2) jeżeli obszar objęty odrysem przekracza 100 ha — opłata zasadnicza wynosi 25 zł; do opłaty tej dolicza się sumę, obliczoną w stosunku 1 zł za każde całe lub rozpoczęte 10 ha obszaru ponad 100 ha.

(2) Opłaty powyższe obejmują sporządzenie na kalce płóciennej lub papierze rysunkowym, niepodklejonym płótnem, jednego odrisu planu lub szkicu wraz z odpisem rejestru pomiarowego.

§ 28. Za odrisy granic lub ciągów poligonowych, sporządzonych na kalce płóciennej lub niepodklejonym płótnem papierze rysunkowym, opłata zasadnicza wynosi 5 zł, a nadto po 15 gr za każdy decymetr kwadratowy zużytej na ten cel kalki lub papieru rysunkowego.

§ 29. Za sporządzenie odrisu na papierze rysunkowym, naklejonym na płótnie, pobiera się opłaty (§ 27) podwyższone o 30%.

§ 30. Za sporządzenie odrisu z pomniejszeniem lub powiększeniem podziałki planu lub szkicu pobiera się opłaty (§ 27) podwyższone o 50%. Podwyższenie opłat za sporządzenie odrisu na papierze, naklejonym na płótnie (§ 29) nie będzie w tych przypadkach stosowane.

§ 31. Za sporządzenie odrysów i odpisów dowodów pomiarowych z przetłumaczeniem tekstu oryginału na język polski i zamianę miar dawnych

na metryczne pobiera się opłaty (§ 27) podwyższone o 25%.

§ 32. Mierniczowie przysięgli i ich zarejestrowani zastępcy, którzy sami na miejscu sporządzają odrisy, uiszczają 25% opłat, określonych w § 27 i 28.

§ 33. Nie pobiera się opłat:

1) za sporządzenie odrysów dla celów urzędowych przez urzędników technicznych, delegowanych przez inne urzędy państwowe lub władze samorządowe;

2) za sporządzenie odrysów dla celu utworzenia spółek wodnych;

3) za sporządzenie odrysów przez mierniczych przysięgłych w celu wykonywania prac, prowadzonych przez nich z polecenia urzędów, przeprowadzających przebudowę ustroju rolnego.

§ 34. Za sprawdzenie i poświadczenie zgodności z oryginałem odrysu pobiera się opłatę w wysokości 10% opłat, ustalonych w § 27 i 28. Opłatę powyższą pobiera się także za poświadczenie odrysów, sporządzonych w myśl § 32 i 33.

§ 35. Opłaty, przewidziane w rozdziale niniejszym, należy wpłacać do P. K. O. na rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, a dowód wpłaty należy złożyć urzędowi, który wydaje odrys.

§ 36. Przepisy rozdziału niniejszego nie naruszają obowiązujących przepisów co do bezpłatnego dostarczania operatów pomiarowych dla celów podatkowych (katastru) i ksiąg gruntowych.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe.

§ 37. W sprawach, zakańczanych na podstawie art. 50 ust. (2) pkt. a) ustawy o scalaniu gruntów, opłaty wymierza się w stosunku do obszaru gruntów, otrzymanych w wyniku scalenia, według stawek następujących:

1) na obszarze, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 1) i 2) — 8 zł od 1 ha;

2) na obszarze, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 3) — 6 zł od 1 ha;

3) na obszarze, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 4) — 14 zł od 1 ha;

4) na obszarze, wymienionym w § 1 ust. (1) pkt. 5) — 16 zł od 1 ha.

§ 38. W przypadkach przejęcia prac, powierzonych mierniczym przez rady uczestników scalenia (art. 53 ust. (2) ustawy o scalaniu gruntów), urząd wojewódzki określi ilość i jakość dokonanych prac i ustaloną w ten sposób wartość tych prac zliczy na poczet opłat, wymierzonych na zasadzie rozporządzenia niniejszego.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

§ 39. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie opłat i należności za wykonanie scalenia gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 415), § 8 ust. (2), § 25 ust. (3), § 40, § 60 ust. (3) zdanie pierwsze i § 86 rozporzą-

dzenia Ministrów Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. w sprawie wykonywania ustawy o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. N. 87, poz. 763), § 1 — 13 i 15 — 29 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 21 maja 1927 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie opłat i świadczeń przy znoszeniu służebności w województwie kieleckim, lubelskim, łódzkim, warszawskim i w zachodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 484), § 1 — 13 i 15 — 29 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 21 maja 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie opłat i świadczeń przy znoszeniu służebności w województwie wołyńskim, poleskim, nowogródzkim, wileńskim i we wschodniej części województwa białostockiego (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 485), rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 11 października 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie wysokości opłat za wykonywanie ekspertyz i projektów technicznych (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 808) oraz rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 16 kwietnia 1929 r. w sprawie sposobu pobierania opłat za prace meljoracyjne, dokonywane przy przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. P. R. Nr. 30, poz. 295) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem z dnia 1 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 193).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
